

Dvacet

Karel Kryl

1. Ztichly louky i bor, mrtvé vrcholy hor,
padl žal na večer srpnový,
v prachu dvaceti let zmizel oheň i led,
zbyly jen carovy proslovy,
z větví rezavých lesů hřmí ticho děsu,
slepí a hluší dál kulmuji uši
králi Midasovi.
2. Krví značena je dlažba u Dunaje,
hroby padlých jsou bezejmenné,
heslo o vítězství cizím peřím se skví,
dávno krev vsákla do kamene,
barva rubínu z žezla v záhnědu zrezla,
zavření v kleci jsme otroky věcí,
nikdo nevzpomene.
3. Nad zemi prodanou větry až přivanou
oblaka zelená z žíravin,
vlasy tvé havraní uchopím do dlaní,
z prstenu zaplane vltavín,
snítka nachových plodů rozčeří vodu,
navzdory posté zas na břehu vzroste
rudý trs jeřabin ...